

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Корецький Олег Павлович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) приписи підпункту „в“ підпункту 106 пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–ІХ (далі – Закон № 440), якими були внесені зміни до частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) і доповнено її абзацом першим такого змісту: „суб'єкт призначення або керівник державної служби попереджає державного службовця про наступне звільнення на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї статті у письмовій формі не пізніше ніж за 30 календарних днів. Суб'єкт призначення або керівник державної служби може пропонувати державному службовцю будь-яку вакантну посаду державної служби у тому самому державному органі (за наявності). При цьому не застосовуються положення законодавства про працю щодо обов'язку суб'єкта призначення отримання згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) на звільнення“.

На думку автора клопотання, підпункт „в“ підпункту 106 пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 440 надає можливість роботодавцю вирішувати (виключно відносно до державних службовців) питання надання чи ненадання працівнику, якого попередили про звільнення, пропозиції вакантної посади під час скорочення на роботі, ґрунтуючись не на підставі чітко визначених критеріїв, бо вони відсутні у законі, а свавільно, втручаючись у конституційні права цих осіб. Зважаючи на це він стверджує, що оспорювані приписи Закону № 440 не відповідають вимогам частин першої, другої статті 8, частини другої статті 19, частин другої, третьої статті 22, статті 24, частин першої, шостої статті 43 Конституції України, оскільки порушують конституційні принципи верховенства права і правової визначеності, рівності та передбачуваності та його конституційні права на працю та на державний захист від незаконного звільнення. Також він зазначає, що непослідовна політика законодавця щодо скасування соціальних гарантій державних службовців містила окремі порушення приписів статті 22 Конституції України.